Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-256
(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. W.H. Luk, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 7 november 2017
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ARAG SE, gevestigd te Leusden, verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak	: 20 maart 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

Rechtsbijstandverzekering. Consument doet als statutair directeur een beroep op de particuliere dekking van de rechtsbijstandverzekering van de werkgever, tevens verzekeringnemer. Consument is van mening dat zijn verzoek om rechtsbijstand in het arbeidsgeschil met zijn werkgever ten onrechte is afgewezen. In de verzekeringsvoorwaarden is bepaald dat de verzekerde in dat geval toestemming nodig heeft van de verzekeringnemer om een beroep te kunnen doen op de verzekering. Niet is gebleken dat Consument over deze toestemming beschikt. De vordering wordt afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken inclusief bijlagen:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- de aanvulling van Consument van 4 november 2017;
- het verweer van Verzekeraar;
- de reactie bij repliek van Consument;
- de aanvullingen hierop van Consument;
- de reactie in dupliek van Verzekeraar;
- de aanvulling van Consument na de hoorzitting;
- de reactie daarop van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 28 november 2018 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft door tussenkomst van Meeùs Assurantiën B.V. (verder te noemen Tussenpersoon) voor [naam werkgever] B.V. als verzekeringnemer (verder te noemen '[naam werkgever]') met ingang van 1 december 2011 een rechtsbijstandsverzekering (verder te noemen 'de verzekering') bij Verzekeraar gesloten. De verzekering bood naast een zakelijke dekking voor [naam werkgever] ook ten behoeve van Consument, die op dat moment statutair directeur van [naam werkgever] was, als medeverzekerde een particuliere dekking.

2.2 In de van toepassing zijnde 'Voorwaarden ARAG ProRechtPolis Particulier 2015' (verder te noemen 'de Voorwaarden') staat -voor zover relevant- het volgende:

'2. Algemene regels voor de verzekering

2.1 Welke personen kunnen aanspraak maken op rechtsbijstand?
In de eerste plaats de verzekeringnemer: degene die met ARAG het verzekeringscontract heeft afgesloten.

Ook meeverzekerden kunnen aanspraak maken op rechtsbijstand.
(…)

2.2 Wat gebeurt er bij onderlinge geschillen?
De verzekering kan op meer dan één naam zijn gesteld. Mocht er een geschil tussen de twee verzekeringsnemers ontstaan, dan kan geen beroep op deze rechtsbijstandverzekering worden gedaan. Een medeverzekerde kan alleen met toestemming van de verzekeringnemer een beroep doen op deze verzekering.'

2.3 Consument heeft in maart 2016 een beroep op de verzekering gedaan in verband met een arbeidsrechtelijk geschil met [naam onderneming]. Verzekeraar heeft op 11 maart 2016 dekking voor het gemelde geschil verleend.

2.4 Verzekeraar heeft de behandeling van het geschil op 26 september 2016 stopgezet omdat hem was gebleken dat Consument geen arbeidsovereenkomst had met [naam onderneming] maar met [naam werkgever], waarvoor de verzekering geen dekking biedt.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Verzekeraar de advocaatkosten, begroot op een bedrag van € 8.995,00 (incl. BTW) aan hem vergoedt.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Verzekeraar is toerekenbaar tekortgeschoten in de nakoming van zijn verbintenis die voortvloeit uit de verzekeringsovereenkomst. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan.

- Consument heeft geen geschil met [naam werkgever], maar met [naam onderneming]. Dat volgt ook uit de vaststellingsovereenkomst van 30 juni 2017. Deze is namelijk ondertekend door de heren [naam 1] en [naam 2], zijnde de directeuren van [naam onderneming].
- Consument heeft de verzekering als statutair-directeur zelf gesloten en is daarmee dus ook verzekeringnemer.
- Ter zitting heeft Consument een print van een What's-App bericht laten zien, met de volgende inhoud:

  'Bitte bestatigen Sie dass Sie in Februar 2016 als Direktor von [naam werkgever] bv einverstanden war dass ich fur meine Arbeidskonflikt die durch [naam werkgever] abgeschlossene Rechtshilfeversicherung von ARAG benutzen konnte.

  Mit freundlichem gruss
  [Consument]

  Hallo [Consument],
  Ja das kann ich bestätigen'.

  Uit dit bericht volgt dat de heer [naam 3] toestemming heeft gegeven aan Consument om gebruik te maken van de verzekering. De heer [naam 3] was destijds mededirecteur van [naam werkgever].
- Uit de statuten van [naam werkgever] volgt dat Consument en de heer [naam 3] allebei bevoegd waren de vennootschap te vertegenwoordigen. De goedkeuring van de heer [naam 3] in februari 2016 om gebruik te maken van de verzekering is dus rechtsgeldig. Er is afgesproken dat Consument gebruik zou maken van de verzekering en niet [naam werkgever]. Deze afspraak wordt bevestigd door het feit dat [naam werkgever] zelf geen aanspraak op de verzekering heeft gemaakt.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Consument heeft een arbeidsrechtelijk geschil met [naam werkgever] en niet met [naam onderneming].

- Consument is meeverzekerd op de rechtsbijstandverzekering van [naam werkgever]. Dekking voor geschillen tussen twee verzekeringsnemers is uitgesloten, tenzij de medeverzekerde toestemming heeft van de verzekeringnemer om een beroep op de verzekering te doen. Consument heeft niet aangetoond dat hij conform artikel 2.2 van de Voorwaarden toestemming heeft van [naam werkgever] om gebruik te maken van de rechtsbijstandverzekering. Daarbij heeft de advocaat van de verzekeringnemer, zo volgt uit een e-mail van 4 augustus 2017 tussen Consument en Verzekeraar, elke vorm van medewerking uitdrukkelijk geweigerd.
- De stelling van Consument dat hij zelf de verzekeringnemer is, is niet juist. Consument heeft uitsluitend de hoedanigheid van verzekerde. Verzekeringnemer op de polis is [naam werkgever]. Dat Consument destijds als vertegenwoordiger namens [naam werkgever] deze verzekering gesloten heeft, maakt dat niet anders.
- Uit de vaststellingsovereenkomst volgt dat Consument een conflict heeft met [naam werkgever].
- Aan het WhatsApp bericht van de heer [naam 3] dient geen bewijskracht te worden toegekend. Niet is te verifiëren of het getoonde bericht daadwerkelijk van de heer [naam 3] afkomstig is. Ook is het opvallend dat Consument pas tijdens de zitting met dit bericht komt, terwijl de discussie over het toestemmingsvereiste al veel langer speelt. Consument heeft al die tijd juist volhard in zijn standpunt dat hij geen toestemming nodig had, omdat hij een arbeidsrechtelijk geschil heeft met [naam onderneming]. Ook is het onaannemelijk dat Consument de heer [naam 3] al in februari 2016 om toestemming heeft gevraagd, daar de discussie hierover pas in september 2016 is begonnen.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie moet de vraag beantwoorden of Verzekeraar de advocaatkosten aan Consument moet vergoeden.

4.2 Bij de beantwoording van de vraag of Verzekeraar deze kosten moet vergoeden, geldt als uitgangspunt datgene wat tussen partijen is afgesproken; oftewel hetgeen in de Voorwaarden is bepaald.

4.3 Uit artikel 2.2 van de Voorwaarden volgt dat als er een geschil bestaat tussen de verzekeringnemers op de polis er geen beroep op de verzekering kan worden gedaan. Wel is er dekking voor een medeverzekerde als de medeverzekerde met toestemming van de verzekeringnemer een beroep op de verzekering doet. De Commissie stelt vast dat in dezen [naam werkgever] verzekeringnemer is en Consument als medeverzekerde heeft te gelden.

4.4 Tussen Consument en Verzekeraar bestaat verschil van mening over de vraag of Consument toestemming nodig had én zo ja, of hij deze toestemming daadwerkelijk heeft gekregen. Consument heeft zich primair op het standpunt gesteld dat hij geen toestemming nodig had. Subsidiair heeft Consument aangevoerd dat hij over de benodigde toestemming beschikt. Verzekeraar heeft de stellingen van Consument gemotiveerd betwist. Op grond van artikel 150 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering rust dan ook op Consument de bewijslast om de juistheid van zijn stellingen aan te tonen.

4.5 Ter onderbouwing van de stelling dat Consument geen toestemming nodig had, omdat hij een arbeidsrechtelijk geschil met [naam onderneming] heeft in plaats van met [naam werkgever], heeft Consument de eerste pagina van een vaststellingsovereenkomst overgelegd. Ten aanzien van dit punt overweegt de Commissie als volgt.

4.6 Uit de eerste pagina van de vaststellingsovereenkomst volgt dat de partijen bij deze overeenkomst Consument en [naam werkgever] zijn. [naam werkgever] is aangeduid als 'werkgever'. Consument is aangeduid als 'werknemer'. Verder volgt uit het document dat Consument als statutair-directeur een arbeidsovereenkomst heeft met [naam werkgever] en dat tussen hen beide een duurzaam verstoorde arbeidsrelatie bestaat. Als gevolg daarvan wensen beide partijen, op initiatief van [naam werkgever], de arbeidsrelatie te beëindigen. De pagina is op 30 juni 2017 ondertekend door Consument. Namens [naam werkgever] is de overeenkomst ondertekend door de heren [naam 1] en [naam 2].

4.7 Gelet op de inhoud van de vaststellingsovereenkomst is de Commissie van oordeel dat een arbeidsrechtelijk geschil bestond tussen Consument en [naam werkgever]. Dit oordeel brengt mee dat Consument op grond van artikel 2.2 van de Voorwaarden toestemming nodig had van [naam werkgever] om van de verzekering gebruik te kunnen maken. Voor zover Consument heeft aangevoerd dat hij de verzekering zelf heeft afgesloten en daarmee dus ook verzekeringnemer is, slaagt dit niet. Uit het polisblad volgt immers dat [naam werkgever] verzekeringnemer is en dat Consument medeverzekerde is.

4.8 Voor de beantwoording van de vraag of Consument over de benodigde toestemming beschikte, acht de Commissie het volgende van belang.

4.9 Uit artikel 11 van de statuten volgt dat het bestuur van [naam werkgever] wordt gevormd door een directie bestaande uit één of meer directeuren. De directeuren worden benoemd, maar ook ontslagen, door de algemene vergadering. Uit artikel 13 van de statuten volgt vervolgens dat de directie bevoegd is om de vennootschap te vertegenwoordigen. Deze bevoegdheid komt toe aan elke directeur.
Als een van de directeuren in privé een procedure tegen de vennootschap voert, wordt

de vennootschap ter zake vertegenwoordigd door een directeur die de algemene vergadering daartoe aanwijst.

4.10 Blijkens het uittreksel van de Kamer van Koophandel was de heer [naam 3] tot 21 maart 2016, evenals Consument, alleen/zelfstandig bevoegd om namens [naam werkgever] op te treden. Uit het door Consument getoonde What's App-bericht volgt dat de heer [naam 3] in februari 2016 toestemming heeft gegeven aan Consument om gebruik te mogen maken van de verzekering. Echter, niet is komen vast te staan dat de heer [naam 3] in dit kader door de algemene vergadering is aangewezen om [naam werkgever] te vertegenwoordigen. Overeenkomstig artikel 13 van de statuten was dat wel nodig. Nu niet is komen vast te staan dat de heer [naam 3] bevoegd was om de benodigde toestemming te verlenen, is de Commissie van oordeel dat evenmin is komen vast te staan dat Consument gebruik mocht maken van de verzekering. In dit verband weegt de Commissie ook mee dat door tussenkomst van de advocaat van [naam werkgever] kenbaar is gemaakt dat de vennootschap op geen enkele wijze medewerking wenst te verlenen.

4.11 Concluderend is de Commissie van oordeel dat de vordering van Consument moet worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.